

't Ezelsvel

Postiljon van de Vlaamse Academici – Regio Brugge

Nr. 139 – Juli '25 (Memoires van een taalman)

De krullen van De Croo

Hugo Brouckaert

hugo.brouckaert@skynet.be

Politici houden van beeldende taal: borrelnootjes en vette vissen, het uittrekken van stekkers, sterke schouders met achterpoortjes en vooral de glazen bol, die zij niet hebben, maar waarin zij blijkbaar als een volleerde madame Blanche de toekomst denken te kunnen zien. Zij nemen die termen graag clichématig van elkaar over. In het wereldje van de Wetstraat is er één grote uitzondering, origineler, creatiever en beeldrijker dan de anderen.

Eind juni 2008 werd Herman De Croo in de Kamer van volksvertegenwoordigers gehuldigd om zijn veertigjarig jubileum als parlements lid. Een prestatie in deze voor politici barre tijden. Hij zou De Croo niet zijn, mocht hij die viering niet gekleurd hebben met een van zijn onnavolgbare uitspraken : *Het parlement is nog altijd de knieschijf rond dewelke de politiek in de Wetstraat zich articuleert.*

De Croo heeft een eigen idioom, dat bestaat uit vertaald Frans, contaminaties, neologismen en grammaticale pirouettes. Daarvan zegt hij zelf : *Dat komt doordat ik denk in drie, vier talen tegelijk. Van die talen gebruik ik de voorzetsels en de nazetsels, ik verbaliseer naamwoorden en ik vernaam werkwoorden.*

Als hij iets controversieels doet of zegt, voelt hij zich *de zondebok die de kat de bel aanbindt* en in de euforie van zijn royalisme worden vorstendom en

koningschap bij hem *vorstenschap* en *koningdom*. Wat doet de Koning onder meer? *Hij slaat edellieden*.

De toestand van het land maakt hem ongerust. *In Europa vallen we in elkaars armen en in België uit elkaars armen, wat leidt tot de zachte ontknoping van ons land – De grootste kloof die ooit bestaan heeft ziet nu het levenslicht – De gemeenschap ontmaatschappelijkt – De Vlaamse staat is een historische ondoenbaarheid - De studenten publiek recht sukkelen zich mentaal dood in het oerwoud van onze instellingen*.

Zijn vaderlandsliefde inspireert hem tot de uitspraak : *België barst is aan mij niet gespeend*. Gespeend? De Croo heeft een bijzondere voorkeur voor lichamelijke beeldspraak rond zwangerschap en geboorte. *Vele mensen zijn bezwangerd met goede bedoelingen – De mensenrechten zijn brutaal ter wereld gebracht in de verloskamer van de Franse revolutie – Veeteelt en landbouw vormen de Franse boezem – De kiezer weet nooit welk concreet beleid het kind zal zijn dat wordt gebaard door zijn heilig stemrecht*. Hij zei ooit dat we niet aan *navelstrengkijkerij* mogen doen en volgens hem staat de geneeskunde nog altijd *in haar foetusschoentjes*.

Voor De Croo is kennis bijzonder belangrijk en bovendien vloeibaar: *We moeten ervoor zorgen dat geen enkele gieter van vaardigheid omvalt, dat we geen enkele kennisemmer omstoten. Het kleinste sardinedoosje moet de regendruppels van de kennis opvangen. De onderwijsgoot en de onderwijsemmer moeten we zo efficiënt mogelijk volkrijgen*.

Een aantal van die citaten komen uit het boek met de bescheiden titel “De wereld volgens Herman De Croo” uit 1999. De auteur zegt dat het *klontertjesgewijs* moet worden gelezen. Je kunt die turf van 268 pagina’s - zoals de meeste publicaties van politici - onaangeroerd aantreffen in de boekenkasten van partijgenoten en bij De Slegte, maar de onlangs overleden flamboyante Nederlandse politicus Frits Bolkestein, die het woord vooraf schreef, heeft het gelezen. En ik dus ook. Bolkestein heeft het over de *verrassende krullen* van De Croo.

Ook mondeling zorgde de gewezen Kamervoorzitter en Minister op de Kamertribune veelvuldig voor taalacrobatiek, zoals: *We moeten hout maken van de pijlen die we hebben*. Of ook nog: *Sommige politici zijn trapezewevers*.

De redacteurs van de Parlementaire Handelingen konden er nog enigszins van genieten. De tolken naar het Frans veel minder.

Wij zullen in elk geval nog lang van zijn kronkels genieten. Van hem is immers ook de oneliner: *Ik blijf tot mijn dood in de Kamer. Daarna ga ik naar de Senaat*. Het ziet er naar uit dat hij die nog zal overleven ook.